

У име Оца и Сина и Светога Духа!

После ових дивних речи о. Петра, не бих хтео да вас поново замарам неким дугим говором. Међутим, хтео бих само да скренем пажњу на једну ствар. Он је у беседи поменуо да данас славимо свете богоносне Оце Првог Васељенског Сабора, њих 318 на броју. И с разлогом се они прослављају широм православнога света, по целој кугли земаљској, где год постоје православни, данас се њима врши служба и они се прослављају.

Зашто? То говори њихов тропар који смо данас чули. У тој песми посвећеној њима, у тропару, прослављамо Господа Бога нашега који је њих, Оце наше, упалио као светила, као сијалице, као свеће у овоме свету нашем, да би они нас упутили правој вери. То је оно што је основна њихова одлика. Сви су они били добри верници и врлински људи и велики подвижници, али је њихова највећа заслуга што су одбранили праву, истиниту веру. И зато Црква њих прославља у недељу уочи Педесетнице, јер на дан Духова, Дух Свети је сишао на апостоле и просветио њих, а преко њих и њихове наследнике, дакле Свете Оце и све њихове наследнике до дана данашњег.

Он (О. Петар) је споменуо и неке опасности које прете нашем народу данас, а то су разне секте које иду по нашем народу, плаћене од ко зна кога и зашто, и врбују и заводе неупућене душе које не познају своју веру, а Срби, нажалост, врло мало, а многи нимало, познају своју веру. И зато секташи највише успеха имају управо међу Србима, не могу да кажем међу православним Србима, јер који су православни, они ће и остати православни и неће дозволити да буду заведени.

А сад бих хтео да вам поменем још само једну ствар. Постоји једна опасност много већа и много страшнија од свих секти скупа, чак и од самих сатаниста. То је модерна јерес нашега времена - **јерес ЕКУМЕНИЗМА**. Чули сте сви за такозвани екуменизам. То не да је јерес него свејерес, како је говорио

преподобни отац Јустин ћелијски. Јер у томе друштву, у томе Светском савету цркава, како себе називају, налази се преко 300 разних секти удружених. Зашто? Кажу циљ им је да поново успоставе оно јединство хришћана и хришћанске цркве за које се Христос молио у данашњем Јеванђељу „да сви буду једно“.

Рекло би се да је циљ добар. Заиста, Христос се молио да сви буду једно, као што је једно Он са Оцем и Духом Светим. Али начин на који се жели то постићи јесте оно што није добро, и што тај скуп, Светски савет цркава, чини свејересју и најопаснијом јереси која се икада појавила у историји Цркве Христове. Јер они желе да ми сви будемо једно, али да нико ништа не мења. Останите и ви православни какви јесте, а и ми да останемо са нашим заблудама какви јесмо. Па да будемо заједно, да будемо једно. А може ли то, браћо и сестре. Свети Оци, њих 318, говоре да је то немогуће. И не само они, него и свети Оци свих седам Васељенских Сабора, који су утемељили Цркву православну и веру нашу православну, сви они листом проповедају да нема ништа заједничко светлост са тамом. Живот и смрт се не могу ујединити. Светлост и тама не могу да постоје заједно. Где се појави светлост, тама бежи. А где нема светлости, ту тама присуствује. Не могу Истина и лаж да буду заједно, да буду једно. Све то показује да није могуће уједињење хришћана овако како се замишља у том покрету екуменизма.

Него како је могуће? Могуће је само јединством у истини, у правој вери, оној коју је Христос донео на земљу, коју су апостоли проповедали, коју су свети Оци утврдили на Васељенским Саборима, и коју је Православна Црква до данас чувала и очувала. Оно што је данас опасност јесте да су многи од православних врховних вођа, уместо да следују свете Оце, које овако дивно прослављамо, кренули путем лажног сједињења Хришћанства. Одлазе на разне екуменске скупове, не само да би разговарали. И можемо и треба да разговарамо, али да говоримо и исповедамо Истину. Да кажемо где су погрешили, у чему је њихова заблуда, шта треба да учине па да будемо једно. Треба да се одрекну своје заблуде, да прихвате веру православну, и да онда

у Истини, у Једну Цркву Христову верујемо. У Једну, јер стално у Символу вере сви заједно исповедамо, то је дивно овде код вас, верујем у Једну, Свету, Саборну и Апостолску Цркву, у Једну, не у 300, колико их има у том екуменском покрету, него је једна Православна Црква. У Једну Цркву Христову верујемо. Дакле, а ако идемо на разговоре да то исповедамо, да то проповедамо, као што су то чинили свети Оци које данас прослављамо.

Али не. Многи, нажалост, од представника Православља одлазе тамо и некако крију своју Веру Православну. Снебивају се да је исповеде, да не би некога увредили. Да не би некога ожалостили. И не само то. Пре него што су постигли то јединство у вери и Истини, они иду на заједничке молитве, на заједничка богослужења, разговарају на равној нози, као они црква, ми црква. То је велика опасност данас. Већа од свих разних секти које испод жита иду кроз наш народ и врбују поједине душе. Јер овим се доводе у питање темељи Православне Цркве, темељи наше вере.

Нека би дао Бог, молитвама светих Отаца које данас прослављамо, снаге и мудрости нашим православним вођама и представницима да иду за својим вечитим узорима, за примерима светих Отаца. Никада није могао свети Никола да се моли заједно са Аријем који је осуђен на Првом Васељенском Сабору. Како можемо ми данас да се молимо са Папом, да се молимо са разним протестантским представницима, чак и са нехришћанима. А тога бива.

Кажем, нека би дао Бог снаге и мудрости свима нама, па и вама верницима Православне Цркве, да неодступно останемо у јединству Истине, у јединству вере у Једну, Свету, Саборну, Апостолску Цркву, јер нема другога пута, нема другога спасења под небом. Онај који није у Цркви Православној нема могућност спасења. А ми који смо благодарећи Богу крштени и рођени у Православљу и одгајени у Православљу, да се и трудимо, да се боримо против наших слабости и греха, да се трудимо да живимо по Закону Божијем, по заповестима Божијим и да тако са страхом

и трепетом изграђујемо своје спасење. Нека је срећна и Богом
благословена молитва. Амин.